

LÉK

Eltéved bár, de azért már otthonosan mozog a pillanat, kerülve a múltat, azután meg, mint egy merítőháló, kiemelve Jánost a hullámok közül, mi alatt János meglékeli a felkínált jövőt, nézve, hogy úszik el a dinnyehéj, csakis a Kis-Dunában a házuk előtt, miközben a ház megáll egy pillanatra.

ŐSZ

János a sötétségből akar töklámpást, kikotorja hát belsejét, mintha a saját fejében kutakodna, előkerülnek bolygók, égitestek, miközben láss csodát, ténylegesen a földgolyó az egyetlen mag, ami hiányzik odabentről, pedig mekkora, ó, mekkora óriás tökök nőhetnének belőle, ha elültetné, de János most a csönd vízésésére hagy mindent, nincs kedve beleülni a készbe, nyögvenyelősen söpri lába elé a vadkörtefák sürgős panaszleveleit.

HÚSVÉT ELŐTT

Magában pontosan, éppen ezért
szúrósan fogalmaz és tisztázni
szeretne ezt, azt, szóval pont abban
az időben, amikor új naplót
vásárolna, bár zárva az üzlet,
ünnepek jönnek, a régi meg be-
telik lassan, talán egy negyednyi
oldal, ha maradt feltámadásig,
mondani kéne erre valamit,
nagyot sóhajtani, mint a vézna
tüdőbeteg dokinál a szürke
kis rendelőben, de mit tegyen, ha
igenis világraszóló a csend,
kék szemére rácsapta az ajtót
a huzat, pedigcsak szemlesütve,
szemlesütve botorkálna János.